

RegeRecht

AgriFood InZicht

Inleiding

Voor u ligt de eerste uitgave van een juridische nieuwsbrief voor de Agri Food branche. Voor deze nieuwsbrief hebben wij een selectie gemaakt uit juridisch nieuws en jurisprudentie dat relevant is voor de Agri Food branche. Daar waar mogelijk geven wij tips. Wij gaan deze nieuwsbrief een paar keer per jaar uitbrengen.

De bijdragen in deze nieuwsbrief worden verzorgd door advocaten van Bogaerts & Groenen die deel uitmaken van de branchegroep Agri Food. Dit zijn advocaten die werken voor bedrijven in de Agri Food branche. Dat zijn werkzaamheden op alle juridische aspecten waar een onderneming in deze branche mee te maken kan krijgen: arbeidsrecht, ondernemingsrecht, vastgoed, bestuursrecht, intellectueel eigendomsrecht, etc. Wij hebben een lange ervaring met het werken voor diverse bedrijven in de Agri Food branche, van kwekers van groenten, tot producenten van levensmiddelen, inkooporganisaties, supermarkten, contract-catering, etc. Vaak gevestigd in Noord-Brabant, maar soms ook daarbuiten.

Wij ondersteunen de ambitie van de Provincie Noord-Brabant om in 2020 dé topregio in Agri & Food te zijn. Bij een dergelijke ambitie hoort ook een zakelijke dienstverlening [advocatuur] die eenzelfde ambitie heeft. En dat hebben wij.

Mocht u zich afvragen wat wij voor u kunnen betekenen, of mocht u vragen hebben naar aanleiding van deze nieuwsbrief, dan nodig ik u uit met mij contact op te nemen.

Jos van der Wijst

Wijzingen in het arbeidsrecht per 1 januari 2015

Het wetsvoorstel Werk en Zekerheid is door de Tweede Kamer aangenomen en ligt op het moment dat deze bijdrage wordt geschreven, bij de Eerste Kamer voor behandeling. De invoering van het eerste deel van de wet over flexibele arbeid was voorzien voor 1 juli 2014 maar is inmiddels door de Minister van Sociale Zaken en Werkgelegenheid uitgesteld naar 1 januari 2015. De verwachting is dat de Eerste Kamer met het wetsvoorstel zal instemmen zodat het voor u als werkgever in de sector van Food of Agro, zinvol is om kennis te nemen van de belangrijkste eerste wijzigingen in het arbeidsrecht vanaf 1 januari 2015.

De beëindiging van de arbeidsovereenkomst voor bepaalde tijd.

Thans is de hoofdregel dat een tijdelijk contract van rechtswege afloopt. Nieuw is dat een aanzegtermijn wordt ingevoerd. Bij tijdelijke contracten met een duur van zes maanden of langer moet de werkgever uiterlijk één maand voor de einddatum duidelijkheid verschaffen of hij het contract al dan niet gaat verlengen. Bij niet naleving is de werkgever aan werknemer een vergoeding verschuldigd gelijk aan het bedrag aan salaris over één maand en bij niet tijdige nakoming een vergoeding naar rato. *Tip:* sluit een contract korter dan zes maanden of zorg voor een goede termijnbewaking.

De proeftijd in een tijdelijk contract.

Thans kan bij het aangaan van een tijdelijk contract voor korter dan twee jaar een proeftijd worden overeengekomen van één maand en bij een tijdelijk contract van twee jaar of langer een proeftijd van twee maanden. Wat er verandert is dat in tijdelijke contracten met een duur van zes maanden of minder er geen proeftijd kan worden opgenomen. *Remedie:* ga een contract aan voor langer dan zes maanden.

Het concurrentiebeding.

Een concurrentiebeding kan nu worden opgenomen in zowel een tijdelijk als een vast contract. De hoofdregel wordt dat een concurrentiebeding alleen geldig is in een vast contract. In een tijdelijk contract is het concurrentiebeding alleen geldig indien uit de schriftelijke motivering blijkt dat het beding noodzakelijk is wegens zwaarwegende bedrijfsbelangen. De werknemer kan deze motivering laten beoordelen door de rechter die wanneer de motivering onvoldoende wordt bevonden, het concurrentiebeding kan vernietigen. *Oplossing:* overweeg hoe belangrijk een concurrentiebeding nu echt is. Als het belangrijk is moet dat belang toch onder woorden te brengen zijn of het rechtvaardigt zelfs een contract voor onbepaalde tijd.

Rik Wevers

Verduurzaming van vastgoed via prestatiecontracten

Binnen de sectoren van Agri en Food zullen hoge energielasten eerder regel dan uitzondering zijn. Het technisch beheer en onderhoud van gebouwen wordt meestal uitbesteed aan installatiebedrijven op basis van inspanningscontracten. Het kan daarom zinvol zijn om te kijken of het juridisch ook anders kan via het prestatiecontract.

In een prestatiecontract werken de opdrachtgever en de opdrachtnemer samen op basis van prestatie-eisen. Er worden garanties ten aanzien van de prestaties gegeven en de beloning vindt plaats aan de hand van het behalen van de gestelde doelen.

Door middel van prestatiecontracten wordt de prestatie van de leverancier meetbaar met hopelijk als resultaat minder hoge energielasten, een beter binnenklimaat en al met al lagere beheerkosten.

RIK WEVERS

AgriFood InZicht

Het gebruik van prestatiecontracten gaat vaak gepaard met de inschakeling van een Energy Service Company [ESCO]. ESCO's zijn bedrijven die de aanleg en het onderhoud en beheer van de (klimaat-) installaties van gebouwen overnemen. Door middel van de toepassing van energiebesparende maatregelen wordt door de ESCO een gegarandeerde energiebesparing geleverd. Ook het beheer, onderhoud en monitoring en zelfs de financiering kan door de ESCO onder het prestatiecontract worden verzorgd.

ESCO's die met een prestatiecontract werken kunnen in verschillende vormen voorkomen. Een ESCO kan "light" zijn, wanneer het prestatiecontract waaronder de ESCO opereert bijvoorbeeld alleen installaties inregelt. Een product-ESCO richt zich meer op het nemen van één maatregel [bijvoorbeeld met betrekking tot warmte/koude opslag WKO] en voert daar het beheer op. Een installatie-ESCO zal meerdere maatregelen op het gebied van bijvoorbeeld klimaatinstallaties en verlichting nemen en daarop het beheer voeren. En tot slot kan een gebouw-ESCO naast de gegarandeerde energieprestatie ook verantwoordelijk worden gemaakt voor het beheer en het onderhoud van een compleet gebouw.

De contractvorm van het prestatiecontract biedt kansen op verduurzaming tegen gelijkblijvende of dalende energie- en beheerskosten. Aan de ander kant, een prestatiecontract vereist net zoals bij andere contractvormen natuurlijk wel dat het geheel van rechten en verplichtingen van opdrachtgever en opdrachtnemer nauwkeurig in het contract wordt vastgelegd. Hiervoor is juridische expertise noodzakelijk.

Rik Wevers

Wie is aansprakelijk voor schade aan producten door de opslag?

In deze zaak ging het om een partij dispensers. Een transportbedrijf heeft deze partij opgeslagen. Na verloop van tijd is de partij, met toestemming van de opdrachtgever, naar een andere locatie verplaatst. Door de opslag op deze locatie is er schimmel, roet en stof ontstaan op de verpakking van de partij dispensers. Bovendien zijn de buitenste verpakkingen van de partij deels ingedeukt. De opdrachtgever stelt dat de het transportbedrijf in strijd met de overeenkomst heeft gehandeld en vordert vergoeding van haar schade, bestaande uit de productie-, vervoers- opslag- en verpakkingskosten van de partij dispensers.

De rechtbank wijst de vordering af.

Als eerste stelt de opdrachtgever dat de partij niet meer op de markt kan worden gebracht omdat de leverancier geen garantie meer zou

geven op deze partij. De leverancier had schriftelijk verklaard dat zij niet langer kon garanderen dat deze producten probleemloos zullen functioneren, dat zij dan ook eventuele claims op deze batch bij voorbaat zal afwijzen en dat zij adviseert om deze producten niet in de markt te zetten.

Maar, overweegt de rechtbank, onvoldoende is duidelijk gemaakt waar een garantie uit bestond. Dus onvoldoende is duidelijk gemaakt wat de leverancier eerst wel garandeerde en nu, door de opslag, niet langer garandeert.

Vervolgens is de vraag of de partij dispensers nu gebreken vertoont. Duidelijk werd dat er slechts één dispenser uit de verpakking is gehaald en is onderzocht. De rechtbank vindt dit onvoldoende om daar een conclusie aan te verbinden voor de hele partij.

En dus komt het aan op het leveren van bewijs. En dan gaat het helemaal mis voor de opdrachtgever. Het uitgangspunt is dat de opdrachtgever moet bewijzen dat de dispensers niet goed functioneren. Immers, zij verbindt aan het niet goed functioneren de vordering van een schadevergoeding. De rechtbank neemt wel aan dat wanneer de opdrachtgever de schade kan bewijzen het causaal verband tussen die schade enerzijds en de wanprestatie door het transportbedrijf anderzijds wordt vermoed aanwezig te zijn.

De opdrachtgever heeft in de dagvaarding bewijs aangeboden. De rechtbank is van oordeel dat voor bewijslevering van belang is dat de dispensers worden onderzocht op een wijze die representatief is voor de gehele partij. In de procedure heeft de opdrachtgever hierover aangegeven dat een goed werkende dispenser meer dan 55.000 snijbewegingen kan maken en dat het daardoor onmogelijk is voor een partij van deze omvang een representatieve test op de werking van de dispensers uit te voeren. Die mededeling blijkt fataal. De rechtbank legt dit uit als het intrekken van het bewijsaanbod. En dus ziet de rechtbank af van het geven van een bewijsopdracht. Omdat niet is komen vast te staan dat de schade zoals die is gesteld, daadwerkelijk is geleden, kan de rechtbank de schade ook niet begroten.

En dus wordt de vordering afgewezen.

Rechtbank Midden-Nederland, 18 december 2013.

Ons advies:

- Bereid een claim goed voor en besteed dus aandacht aan het bewijs van schade
- Lees bij het sluiten van een overeenkomst goed de algemene voorwaarden van de andere partij omdat daar vaak een beperking van de aansprakelijkheid voor schade in staat. Maak zo nodig [op onderdelen] afwijkende/aanvullende afspraken.

Jos van der Wijst

JOS VAN DER WIJST

Het risico dat een merknaam verwordt tot soortnaam.

In deze Oostenrijkse zaak gaat het om de registratie van het woord KORNSPITZ. Backaldrin vervaardigt onder dit merk een bakmengsel dat zij in de eerste plaats aan bakkers levert. De concurrenten van Backaldrin en het merendeel van de bakkers weten dat het woordteken „KORNSPITZ” als merk is ingeschreven. Eindgebruikers vatten het woordmerk echter op als de gebruikelijke benaming van een bakkerijproduct, te weten langwerpige broodjes die aan beide uiteinden spits toelopen. Pfahnl heeft verzocht om doorhaling van de merkregistratie.

De Merkenrichtlijn bepaalt in art. 12 lid 2 dat een merk vervallen worden verklaard wanneer het, na de datum waarop het is ingeschreven door toedoen of nalaten van de merkhouder tot de in de handel gebruikelijke benaming is geworden van een waar of dienst waarvoor het ingeschreven is. Wanneer aan deze voorwaarde is voldaan dan kan het merk zijn functie niet meer vervullen omdat het merk het onderscheidende vermogen heeft verloren.

In deze zaak is aan de orde de vraag vanuit wie dit beoordeeld moet worden? Volstaat het wanneer alleen de eindgebruiker [en niet de ondernemers in de branche] het als een soortnaam zien.

De Oostenrijkse rechter geeft aan dat de eindverbruikers van de zogenoemde KORNSPITZ broodjes, dat woordteken waarnemen als de gebruikelijke benaming voor die broodjes en dat zij zich er niet bewust van zijn dat het merk ziet op het bakmengsel dat is gebruikt en dat afkomstig is van een bepaalde onderneming. Dit komt onder andere omdat de verkopers van deze broodjes niet vermelden dat KORNSPITZ een merk is. Het Hof oordeelt dat de vaststelling vanuit de eindgebruikers voldoende is.

In een eerdere uitspraak [Hof van Justitie EG, 29 april 2004, Bjornekulla Fruktindustrier v Procordia Food] besliste het Hof dat dit beoordeeld moest worden vanuit niet enkel de consumenten en eindverbruikers, maar ook rekening houdend met de wijze waarop beroepsbeoefenaars, zoals verkopers, het waarnemen. De perceptie van consumenten of eindverbruikers speelde volgens het Hof over het algemeen wel een beslissende rol.

Kortom, een merkhouder kan zijn rechten dus verliezen wanneer het merk door toedoen of nalaten van deze houder louter uit het oogpunt van de eindverbruikers ervan de gebruikelijke benaming voor deze waar is geworden.

De tweede vraag was of het feit dat de houder van een merk de verkopers niet ertoe aanzet om dit merk meer te gebruiken bij de verkoop van een waar waarvoor het merk is ingeschreven als „nalaten” kan worden aangemerkt.

Het Hof heeft eerder geoordeeld [Hof van Justitie EG, 27 april 2006, Levi Strauss] dat het door een merkhouder niet optreden tegen derden die inbreuk op het merkrecht maken als nalaten wordt aangemerkt. Dergelijk optreden beoogt immers juist het onderscheidend vermogen van het betrokken merk te handhaven.

Het Hof overweegt dat nalaten elk verzuim omvat waardoor de merkhouder onvoldoende erop toeziet dat zijn merk zijn onderscheidend vermogen behoudt.

Dit betekent in deze zaak dat de Oostenrijkse rechter moet nagaan of Backaldrin al dan niet stappen heeft ondernomen om bakkers en distributeurs van levensmiddelen die broodjes verkopen die op basis van het door haar geleverde bakmengsel zijn geproduceerd, aan te zetten om het merk KORNSPITZ meer te gebruiken in hun handelscontacten met de klanten.

HvJEG 6 maart 2014, Backaldrin v Pfahnl.

Ons advies

- Als merkhouder moet je alles in het werk stellen om te voorkomen dat je woordmerk tot een soortnaam verwordt [denk aan aspirine, chocomel, googelen, pamper];
- Dit betekent dus actief optreden wanneer anderen het gebruiken zonder toestemming van de merkhouder.
- Dit betekent ook het duidelijk maken voor het publiek dat het een geregistreerd merk is [bv door consequent het ® bij het merk te vermelden].
- Daarnaast kun je als merkhouder er ook voor zorgen dat er een soortnaam wordt gebruikt en beschikbaar blijft [bv Apple moet zorgen dat het woord tablet de soortnaam blijft voor een iPad en TomTom moet zorgen dat navigatiesysteem de soortnaam blijft].

Jos van der Wijst

AgriFood InZicht

Uitzondering in het strenge faillissementsrecht voor 'de levende have'

Begin 2014 wordt een vonnis gepubliceerd van een kort geding, dat een curator aanspande tegen een eigenaar van 25.000 kippen. De kippen bevinden zich in het bedrijfspan van de gefaillieerde, maar zijn eigendom van een derde, die de kippen aan de zorg van de gefaillieerde heeft toevertrouwd op grond van een voergeldovereenkomst.

Omdat de zorg van de kippen geld kost, welk geld door het faillissement ontbreekt, vordert de curator dat de eigenaar van de kippen zorg draagt voor verantwoorde verhuizing van de kippen. Deze weigert echter, omdat het te vroeg voor slacht is en het geen optie is de kippen tijdelijk ergens anders onder te brengen. De eigenaar verzoekt om voortzetting van de onderneming, maar volgens de curator is dat onmogelijk, omdat voortzetting niet in het belang is van de gezamenlijke schuldeisers.

De kort gedingrechter oordeelt echter dat de kosten verbonden aan de werkzaamheden, alsmede de kosten van een negatieve exploitatie ten laste dienen te blijven van de failliete boedel. De verrichte werkzaamheden behoren volgens de rechter tot de wettelijke taak van de curator, ook al zijn deze slechts in het belang van één partij en niet van de gezamenlijke schuldeisers.

De curator heeft een grote beleidsvrijheid bij de afwikkeling van een faillissement. Die vrijheid is echter niet onbegrensd. De levende have brengt een bijzondere zorgplicht mee voor de curator. Het belang van een fatsoenlijke en verantwoorde afvoer van de kippen weegt in dit geval zwaarder dan het in faillissement heilige belang van de gezamenlijke schuldeisers. Hierdoor krijgt de eigenaar van de kippen feitelijk meer dan waar hij in faillissement recht op heeft, waardoor de levende have [terecht] de grote winnaar is geworden.

Dirk School

DIRK SCHOOL

Product recall; waar op te letten?

Met enige regelmaat worden producten teruggehaald omdat er een gebrek is geconstateerd aan een vergelijkbaar product en het niet is uitgesloten dat hetzelfde gebrek ook aan andere producten kleeft. De wettelijke grondslag voor een recall verplichting ligt in artikel 6:162 BW [onrechtmatige daad] en productveiligheidswetgeving [Warenwet]. Daarnaast kan een recall verplichting voortvloeien uit de overeenkomst met een leverancier.

Een product recall wordt door P.M. Storm omschreven als 'de door een fabrikant of handelaar, al dan niet op last van de overheid, verrichte handelingen teneinde door hem in het verkeer gebrachte of verhandelde producten, die een gebrek vertonen of niet aan veiligheidseisen voldoen en reeds in handen van de eindgebruiker zijn, te kunnen veilig maken, herstellen of terugnemen'.

Bij een gebrek kan het gaan om eigenschappen van een product die een gevaar voor de veiligheid of gezondheid kunnen opleveren. Maar het kan ook gaan om merkenrechtelijke problemen wanneer, zonder toestemming van de merkhouder, op een product een merk / logo is aangebracht.

Op grond van de warenwet bestaat er meldingsplicht en een terughaalplicht.

Meldingsplicht:

Wanneer, naar het oordeel van de minister, waren een gevaar opleveren voor de veiligheid of de gezondheid van de mens, of indien het technische voortbrengselen betreft, tevens gevaar opleveren voor de veiligheid van zaken, kan de minister gelasten om de houders dan wel de vermoedelijke houders van die waar onverwijld en op doeltreffende wijze op de hoogte te stellen van het gevaar. Wanneer een bedrijf een dergelijke last krijgt dan moet zij daar onverwijld gevolg aan geven. Doet het bedrijf dat niet, dan is dat een overtreding. De Voedsel en Waren Autoriteit kan dan maatregelen nemen om er voor te zorgen dat alsnog aan de meldingsplicht wordt voldaan of een sanctie opleggen in de vorm van een boete.

Terughaalplicht.

Wanneer, naar het oordeel van de minister, waren, niet zijnde eet- of drinkwaren, gevaar opleveren voor de veiligheid of gezondheid van de consument, kan de minister gelasten de verhandeling daarvan te staken dan wel al de noodzakelijke maatregelen te treffen om die waar bij de consument terug te nemen. Degene tot wie de last is gericht, geeft daaraan onverwijld gevolg. Doet een bedrijf dat niet, dan is dat een misdrijf.

General Food Law

Voor levensmiddelen geldt verder de Algemene Levensmiddelen Verordening nr. 178/2002, ook wel de General Food Law genoemd. Deze verordening, die direct verplichtingen oplevert voor bedrijven, verplicht de traceerbaarheid voor iedereen die levens-

middelen en diervoeders produceert, vervaardigt, opslaat, vervoert of distribueert. Met een goed systeem voor traceerbaarheid moet een bedrijf in geval van een gevaar voor de volksgezondheid snel en nauwkeurig producten uit de handel kunnen nemen dan wel kunnen aantonen waar het product vandaan kwam en heen is gegaan. De verordening formuleert eisen met betrekking tot voedselveiligheid [art. 14 en 15] en regels voor het uit de handel halen, recall en meldingsplicht van onveilige levensmiddelen en van onveilige diervoeders [art. 19 en 20].

Ons advies

Uit diverse wetgeving of contracten kan een verplichting voortvloeien om producten terug te halen. Een product recall kan tot diverse aansprakelijkheden en mogelijke boetes leiden.

- In contracten met leveranciers adviseren wij om heldere afspraken over product recalls te maken [wie geeft opdracht, wanneer mag een leverancier een product recall opdragen, wie draait op voor de kosten, hoe moet een recall gecommuniceerd worden, hoe moeten consumenten worden gecompenseerd, etc.].
- Daarnaast adviseren wij om te controleren of de aansprakelijkheidsverzekering voldoende dekking biedt in het geval een recall gehouden moet worden.
- Wij adviseren een protocol up to date te houden met daarin heldere aanwijzingen hoe gehandeld moet worden wanneer een gebrek aan een product wordt geconstateerd [wie wanneer informeren, NVWA inschakelen?, hoe om te gaan met de pers, etc.]. Medewerkers moeten gemotiveerd [en arbeidsrechtelijk verbonden] worden om protocollen na te leven.

Voedselveiligheid; verhoging boetes Warenwet

Door een aantal schandalen rondom voedselveiligheid, zoals affaires met paardenvlees, gaat de wetgever de wetgeving aanscherpen. Op grond van o.a. Europese regelgeving moet fraude met voedsel worden gemeld in het systeem voor snelle waarschuwingen over levensmiddelen en diervoeders van de Europese Unie : RASSF. In de categorie fraude / vervalsingen waarbij Nederland als land van oorsprong betrokken was, was er in 2010 geen enkele melding, in 2011 vier meldingen, in 2012 één en in 2013 twaalf meldingen vanuit heel Europa. Van die twaalf meldingen waren er 11 gerelateerd aan paardenvlees.

Zo heeft de overheid aangekondigd in te zetten op strengere handhaving en sanctionering in de voedselketen [brief staatssecretaris van 12 april 2013, 26991 Voedselveiligheid, nr. 347]. Zo wordt het boetep plafond in de Warenwet verhoogd naar € 78.000,-. De boetes in de Warenwet en de Wet Dieren worden verdubbeld.

Daarnaast wil men meer werken met bestuurlijke boetes en de bestuurlijke boete verhogen.

Daarnaast heeft de staatssecretaris aangekondigd in de brief van 17 december 2013 dat er in Europees verband wordt gewerkt aan het verzwaren van de erkenningsvoorwaarden voor registraties op grond van Verordening 852/2004 [inzake levensmiddelenhygiëne] en 853/2004 [inzake hygiënevoorschriften voor levensmiddelen van dierlijke oorsprong]. Dit gaat waarschijnlijk betekenen dat er meer aandacht moet komen voor controle op traceringsinformatie door het bedrijf en dat de mogelijkheid er komt om een antecedenonderzoek deel uit te laten maken van de voorwaarden.

De staatssecretaris heeft verder aangekondigd dat er een protocol komt voor verbetering van de communicatie en uitwisseling van informatie over voedselincidenten tussen overheid en bedrijfsleven.

Ons advies

Ondernemingen uit de food branche moeten voorbereid zijn op nog meer aandacht voor voedselveiligheid. Incidenten zullen onder een vergrootglas komen te liggen. Deze verhoogde aandacht leidt al tot aansprakelijkstellingen en claims. Het risico op invallen van controlerende autoriteiten, [hogere] boetes en claims wordt groter.

- Wij adviseren om een goede risicoanalyse te maken,
- protocollen up-to-date te houden,
- medewerkers te motiveren [en arbeidsrechtelijk te verbinden] om protocollen na te leven, en
- te controleren of de aansprakelijkheidsverzekering voldoende dekking biedt.

AgriFood InZicht

www.bgadvocaten.nl

Bogaerts & Groenen advocaten begeleidt overname Markies Catering door Appèl B.V.

Op 1 april jl. is de overname door Appèl B.V. van Markies Catering afgerond. Markies Catering is een toonaangevende specialist op het gebied van onderwijs catering en heeft een landelijke dekking met meer dan 200 onderwijsinstellingen. Door de overname is Markies Catering een dochteronderneming van Appèl geworden en zal onder eigen naam blijven opereren. "We zijn vanzelfsprekend verheugd met de overname. Er zijn veel overeenkomsten tussen de familiebedrijven Markies Catering en Appèl; een sterke eigen cultuur, ondernemend en tegen de stroom in zeer succesvol de afgelopen jaren", aldus Geert van de Ven, eigenaar Appèl.

De combinatie Appèl en Markies Catering groeit na deze samenvoeging tot een volume van ruim 45 miljoen en wordt daarmee één van Brabants grotere werkgevers met meer dan 1.100 mede-

werkers. "Middels deze samenvoeging willen wij onze positie in de cateringbranche, specifiek in de onderwiscatering, verder uitbouwen", vertelt Hans van Veen, algemeen directeur Appèl.

Juridische due diligence

In het kader van de overname heeft Bogaerts & Groenen advocaten een juridische due diligence bij Markies Catering uitgevoerd, waarbij onderzoek heeft plaatsgevonden op het gebied van vennootschapsrecht, huurrecht, arbeidsrecht en overeenkomsten. De conclusies en aanbevelingen uit dit gedegen juridische onderzoek gaven Appèl het vertrouwen om de overname van Markies Catering te realiseren. Hans van Veen over de samenwerking met Bogaerts & Groenen advocaten: Bogaerts & Groenen advocaten hebben ons op een zeer deskundige en professionele wijze begeleid bij de overname van Markies Catering. Deze begeleiding was een absolute meerwaarde tijdens het overnameproces.

Markies is marktleider op het gebied van onderwiscatering in het voortgezet onderwijs en is gevestigd in Moergestel. Er zijn circa 450 medewerkers werkzaam. Met flexibele, gastgerichte dienstverlening is Markies de onderwijsspecialist met als belangrijkste speerpunt het aanbieden van verantwoorde voeding aan studenten.

Appèl is een facilitair dienstverlener met ongeveer 130 cateringlocaties en het hoofdkantoor is gevestigd in 's-Hertogenbosch. Appèl biedt in meer dan 130 restaurants elke dag een gevarieerde lunch aan. Duurzaamheid, creativiteit en een flexibele invulling van dienstverlening zijn voor Appèl dagelijkse kost. Geert van de Ven is de oprichter en eigenaar van Appèl, Hans van Veen is algemeen directeur. Appèl is aangesloten bij de branchevereniging Veneca.

Contract en onderneming

Overheid en omgeving

Arbeid en ontslag

Intellectuele eigendom en ICT

Schade en verzekering

Faillissement en herstructurering

Vastgoed en projectontwikkeling

Familie en scheiding

Disclaimer

Hoewel de informatie in deze nieuwsbrief met grote zorgvuldigheid is samengesteld, is de informatie van algemene aard en houdt zij geen (juridisch) advies in. Bogaerts & Groenen advocaten garandeert daarom niet dat deze informatie steeds volledig en juist is en beschouwd kan worden als een alternatief voor het vragen van juridisch advies. Bogaerts & Groenen advocaten is niet aansprakelijk voor schade en kosten, van welke aard ook, die ontstaan door het gebruik van deze nieuwsbrief zoals schade veroorzaakt door actie die is ondernomen op basis van de informatie in deze nieuwsbrief.

Intellectuele eigendom
Alle rechten van intellectuele eigendom op de inhoud van deze nieuwsbrief berusten uitsluitend bij Bogaerts & Groenen advocaten. Het is de gebruiker van deze nieuwsbrief toegestaan te citeren uit deze nieuwsbrief zolang daarbij uitdrukkelijk wordt verwezen naar de bron, zijnde deze nieuwsbrief van Bogaerts & Groenen advocaten.

Hoe kunnen wij u overtuigen?

Vanzelfsprekend hopen wij u met deze nieuwsbrief te kunnen overtuigen dat u als organisatie in de Agri Food branche bij Bogaerts & Groenen advocaten aan het juiste adres bent. We nodigen u daarom van harte uit om de proef op de som te nemen en ons een vraag of probleem voor te leggen. Wij gaan hier graag mee aan de slag en brengen u een eerste advies en/of plan van aanpak uit. Uiteraard brengen wij hiervoor geen kosten voor in rekening. Mogen wij u overtuigen?

Neem contact op met:

Jos van der Wijst wijst@bgadvocaten.nl

Rik Wevers wevers@bgadvocaten.nl

Dirk School school@bgadvocaten.nl